Ч. 157. Субота 30 (17) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за залученем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Комісия для суспільного обезпеченя. — Криза в Чехах. — З Дальматиї. — Справи хорватскі.

Передвчера відбула комісия для суспільного обезпеченя засіданє при дуже численній участи членів. Предметом нарад були ухвали субкомітету в справі двох головних розділів правительственного предложеня про обезпеченє на випадок недуги. Між телеграмами і письмами, які надійшли до комісиї, є письмо від робітників, що займають ся ладованєм товарів на судна, що курсують по Лабі, з просьбою, щоби комісия висказала свою опінію, чи та категория робітників рівнож підлягає обезпеченю від недуги і нещасливих випадків. На пропозицию предсїдателя проф. Бузека признано, що й ті робітники підлягають обезпеченю на випадок недуги, а що до обезпеченя від нещасливих випадків, то про те субкомітет має предложити своє внесенє комісиї.

На внесенє п. Заградника субкомітет має розслідити також справу обезпеченя дозорців і дозорчинь камениць.

Відтак перейшла комісия до нарад над §§. 39 і 43 в справі обовязку обезпеченя на випадок недуги. П. Дрекслер поставив був внесенє, що обовязаним до обезпеченя на випадок недуги особам, котрі побирають місячно понад 200 кор., має бути признана безплатна лікарска поміч і ліки тільки тоді, коли суть хорі, але спосібні до праці. В разі неспосібности до праці мають їм бути признані денно 7 кор. 70 сот. без окремих коштів курациї. Друге евентуальне внесенє п. Дрекслера звучить, що для обовязку обезпеченя від недуги служби відпали би всякі границі платні. Внесенє п. Дрекслера принято 20 голосами против 18.

По тім радила комісия над §§. 44—47, що дотичать лікарскої служби. По дебатї принято з деякими змінами ухвалу субкомітету. Субкомітет пропонував, щоби предсїдателїв мирових комісий, котрі мали би рішати спори між лікарями і касами хорих, вибирали члени тих комісий. Але комісия суспільного обезпеченя приняла постанову правительственного предложеня, після котрого предсїдателїв мирових комісий можуть назначувати політичні краєві власти. Счеркнено також ухвалу субкомітету, що мирова комісия може на основі угоди між інтересованими в конкретнім випадку — установляти засади і формулярі для контрактів між лікарями і касами хорих.

Над богатою Чехією зависла небезпечна криза. Та хмара стоїть вже не від нинї над тим краєм, але тепер она раз-ураз кріпшає, дефицити ростуть застрашаючо, край стоїть перед цілковитим висхненєм жерела материяльних средств, краєвим урядникам і учителям грозить, що здержать їм платні.

То німецка обструкция затамувала діяльність сойму, супротив чого краєвий виділ і всї краєві власти станули безрадно. А Нїмцї не уступають, бо в разї уступленя бачать перед собою отворену могилу національного знищеня. В краю, в котрім они тільки столїтє панували, знайшли ся тепер стиснені зелїзним обручем ческих побідників, що муравлиною працею здобули перевагу над своїми колишними панами. З краєвих фондів, як признають самі Чехи, ішло на німецкі потреби в найліпшім разї $^4/_{10}$. Нїмцї знов кажуть, що они були би вдоволені, як би діставали таку суму і що в дійстности діставали далеко менше. Тому зрезиґнували з тих охлапів, щоби тільки Чехи не скріпляли своїх позиций. З другої знов сторони не уступають і Чехи. І їм тяжко уступити: бо по та-

Чого то вже не буває!

З німецкого — Г. Штробля.

(Конець).

Аж тепер розяснило ся Райхенберґови в голові. Лікар божевільних. Єго завели до лікаря божевільних. Уважають єго за несповна розуму. Шеф єго хотів мабуть єго замкнути. Та длячого? Він схопив ся як скажений і прискочив до доктора:

— Я преці не божевільний.... я не божевільний!

Старий зручним рухом всунув крісло межи себе а того молодого чоловіка. Тепер приступив до столичка під стіною і положив палець на укритий потискач:

— Не кричіть же так! А хтож каже, що ви божевільні. Хочемо лиш вилічити вас з вашої хороби голови і жолудка!

— Так.... ви лікар божевільних, а отсе комната, в котрій ви їм придивляєте ся... а ось і знов дірка...

Він показав на то місце коло рам, де знов зробив ся був темний отвір.

— Ну, ну! Я лікар від нервів: розумієте. А ваша хороба то нервова. Отже не перешкаджайте менї.

— Я не хорий.... я не хорий.... я Райхенберґ у фірми „Векслер і Спілка". Я приніс пани добродійцї ґарнітур прикрас. Я не хорий!

— Я вам щось скажу—і лікар приступив знов на крок до него — тут нема ніякої пані добродійки, я взагалі не женатий.

— Не женаті.... а дама, з котрою я прийшов....

— Ах що, старайте ся ясно подумати.... ваша сестра....

— Мо-я се-стра.... — і Райхенберґ аж присїв на крісло. Тепер було єму вже все байдуже. Саме коло єго уха хтось заєдно щось шептав, але він не розумів того; не мав на стілько сили, щоби роздумати, що довкола него діє ся. Єго сестра була преці худощава дівчина, але не така здоровенна женщина як тота... як тота.... ба, але хто она? А відтак і три роки вже тому, як она померла. Він длятого сказав:

— Я не маю сестри.

— Ваша сестра дуже хороша, молода дама.

— Я не маю сестри! — Але нараз як би єго хто обухом вдарив по голові, такий взяв єго страх, і він крикнув:

— Мій ґарнітур прикрас! — і став розглядати ся довкола себе.

Лікар приступив знов до столичка під стіною. Коло рам від образа показав ся темний отвір в стіні.

— Вступіть ся... вступіть ся... — кричав Райхенберґ і вимахував руками перед собою, щоби не видїти того страшного ока в стіні, а відтак знов крикнув зі страху:

— Мій ґарнітур.... дияманти, двайцять тисячів корон!

— Деж тоті диянанти? — спитав нараз лікар дуже голосно і приступив близько него.

— Он там в тамтій комнаті.... ваша жінка взяла їх.

— Упертий.... дуже упертий— замуркотів лікар, а відтак зачав лагідно говорити:

— Поговорім з собою на розум, мій любий молодий друже. Отже ви за помічника у Векслера і Спілки. Добре. А нинї ви принесли менї прикраси.

— Пані добродійка вибрала ґарнітур. Щось звиш двайцять тисячів корон! та хотіла насамперед вам его показати.

— Отже ви приїхали з нею сюди....

— Она зайшла туди з тими прикрасами....

Райхенберґ схопив ся. Єго купецка лагідність перемінила ся в страшний переполох:

— Пане — крикнув він і вхопив лікаря з переду за груди,—віддайте менї мої прикраси!

В сїй хвили отворили ся тапетові дверцї і двох плечистих людий з руками як у сторожів кинули ся на Райхенберґа та звалили єго на землю і звязали грубими посторонками, заким він ще міг опамятати ся.

Лікар вигладжував на собі зімнятий трохи сурдут а відтак сказав до сторожів: Я то видів зараз по єго очах, що прийде до вибуху.

— Господи сьвятий! — крикнув Райхенберґ — я преці не божевільний! То загелефонуйте до Векслера і Спілки!

Доктор Ляндштайнер призадумав ся. То було так розумно, як він того по нападі не сподівав ся. Але й зараз по тім зачав лагідно

кий довгій завзятій борбі осягнувши перевагу, хотять єї використати.

Доси були в Дальматиї три хорватскі партиї: консервативна „хорватска партия" під проводом дра Івчевича, „партия права" під проводом пп. Продана і дра Дулїбіча та „демократично-поступова партия" під проводом дра Смодляка. Тепер повстала четверта хорватска партия — „християньско-социяльна". Доси католицке духовеньство в Хорватиї було переважно в партиї консервативній, по части в „партиї права". Колиж при послїдних доповняючих виборах консервативісти пішли в містї Спалято рука в руку з демократами і помогли демократичній партиї вибрати послом єї провідника дра Смодляка, обурене тим духовеньство виступило з „хорватскої (конс.) партиї" та оснувало власну партию, котра буде іти разом з „партиєю права". На днях оповіщено проґраму нової партиї. Має она при всім своїм клерикалізмі сильно національну закраску.

По неприняттю димісиї бана Томасича Цїсарем, навязано знов зірвані переговори між баном а сербско-хорватскою коаліциєю. Бан Томасич вислав именно письмо до предсїдателя хорватско-сербскої коаліциї, посла Тускана, в якім він, покликуючи ся на відмовну відповідь в справі відпустки, висказує надію, що коаліция, оцїнюючи єго поведене, відповідаюче засадам парляментаризму, відступить від свого домаганя в справі усуненя шефа справедливости Араніцкого і заощадить народови в сей спосіб можливих політичних замішань. Тому просить бан посла Тускана, щоби безпроволочно скликав клюб коаліциї в тій цїли, щоби він, коли клюб згодить ся на єго гадку, міг приступити з коаліциєю спільно до дальшого дїла. Посол Тускан скликав членів коаліциї на конференцию, котрої ухвали ще доси не оповіщені. Покаже ся тепер, чи бан Томасич схоче тепер і дальше радити з коаліциєю, бо в противнім разі було би єму легко зірвати навязані переговори і сотворити инше положенє розписанєм нових виборів.

Новинки.

Львів, дня 29-го липня 1910.

— Іменованя. П. Намістник іменував канцелістів Намістництва Мих. Клецана і Йос. Яцковского секретарями повітовими, а Леоп. Маковского і Каз. Зубчерского офіциялами Намістництва.

— Перенесеня. Дирекция почт і телеграфів перенесла старших офіциялів Альфр. Віктора зі Львова і Фр. Яворского з Нового Санча до Кракова.

— Відзначенє. О. Антін Калята, ц. і к. курат полеви у Відни, зістав надїлений крилошаньскими відзнаками.

— Дрібні вісти. 14-лїтна Мария Задорожна, видаливши ся онодї з дому своєї матери, замешкалої ва Сигнівцї під Львовом, пропала від того часу без слїду. — З Кавалії над морем Егейским доносить Frankf. Ztg., що там завалило ся купелеве заведене для женщин. Під розвалинами погибло 25 женщин. — Намістництво надало опорожнену стипендию з фондациї ім. Якова Кульчицкого в квотї річних 144 К почавши від шкільного року 1910 Софії Тулук Кульчицкій ученици II кляси 4-клясової міщаної школи з рускою викладовою мовою в Яворові, своячці фондатора. — Віденьска полиция арештувала в однім з тамошних готелїв почтового асиранта Альберга Репке, котрий дня 23 с. м. здефравдував значну скількість гроший в однім почтовім урядї в Позвани́ни. Найдено при нім богато грошевих листів на звиш 10.000 К. — Варшава числила з початком 1910 р. 781.179 мешканців, з того 417.948 католиків, 306.751 жидів, 31.651 православних, около 25.000 протестантів і т. д.

— Громові удари. З Борислава доносять, що від удару грому запалив ся вчера на Ратошиній закін, власність фірма „Срочиньский і Богут", а на Тустановичах закін „Премієр І". За чверть години станув в огни закін бориславского синдикату. На зелїзничім двірци грім ударив в блькову будку і попарив зворотничого Симяка, котрого найблизшим поїздом відвезено до шпиталю в Дрогобичи. Богато людий на площи оглушило.

— Самоубийство. В домі при пл. Бернардиньскій у Львові відобрав собі житє вистрілом з револьвера б. співвластитель Центральної каварнї Фр. Кобельский. Причиною самоубийства було здепервоване, викликане слїпотою та осамотненєм. Кобельский лишив около 100.000 К. призначених на ріжні цїли. Около 5.000 К готівкою найдено в мешканю.

— Податкова кара. Narodni Listy доносять, що звістну фірму Гардтмут, котра виробляє олівцї, засуджено за фальшиві податкові фасиї на 1 міліон карн. Пізнїйше сю кару знижено на 612.000 К.

— Демонстрация протестантів. Католицкі часописи доносять з Риму з обуренєм, що швайцарскі капіталісти протестанти закупили ґрунти напротив церкви сьв. Петра в Римі і мають там поставити протестантский костел. Коли би дійстно мало ся то стати, то Папа розішле ноту з протестом до держав.

— Бурі і зливи. Після урядового донесеня з комітату Сольнок-Добрек в місцевости Надь-Дебрек погибло наслїдком хмаролому 31 людий. 21 трупів добуто, 10 ще не достає. В місцевости Іспанезе упало жертвою катастрофи 9 осіб. Повінь зірвала 3 більші, 5 менших мостів, а на полях, де лежало зжите збіже, наробила великої шкоди. Намул покриває поля на висоту стопи. В Надь-Дебрек води пірвали 11 домів а 13 значно ушкодили. Між мертвими находить ся 7 членів одної родини і учителька державної захоронки. Із Сатмар-Немеш доносять, що з причини зливного дощу ріка Самос виступила з берегів. Богато домів завалило ся. Під звалищами одного дому погибло 2 людий. — В Славониї падав град брилами ваги $2\frac{1}{2}$ кг. і наробив страшенної шкоди. Град побив богато худоби і дробу та понищив будинки.

— Нові телефонічні лінії в Галичинї. Міністерство торговлї признало на 1910 рік 1,247.000 К на будову і направу телефонічної сїти, коли очивидно міністерство скарбу уділить тих гроший. За ту квоту мали би бути поведені: друга лїнія зі Львова до Борислава і лїнії Львів-Сокаль - Угринів, Жовква, Рава руска - Белзець, Львів-Заліщики з галузями і перебудова локальних сїтий, в Ярославі, Тернополи і Коломиї. Доси маємо в Галичинї отсї лїнії телефонічні з посередними стациями: Львів-Відень, Львів - Берлин (Німеччина), Львів - Борислав, Львів-Любінь вел., Львів-Підволочиска, Львів-Чернївці, дальше Краків-Н. Санч, Бельск-Бяла-Живець, Осьвіцим-Катовиці, Осьвіцим-Тшебіня, Хшанів-Щакова, Дрогобич - Самбір, Дрогобич-Трускавець, Зборів - Броди, Тернопіль - Хоросткім, Осьвіцим - Вадовиці, Краків - Закопане, Н. Санч-Криниця, Николаїв н. Дн. Розділ, Перемишль-Н. Санч, Коросно-Івонич, Н. Санч-Щавница, Куровичі-Буск, Тернопіль-Збараж, Риманів 1-Риманів 2, Ряшів-Ланьцут і Н. Санч-Лиманова.

усьміхати ся, трохи ніби іронічним усьміхом лїкаря божевільних: Зроблю так, як кажете.

Він отворив двері до сусїдної комнати. Ходіть зі мною до апарату. Сторожі повели Райхенберга, стягнувши єму лікті з заду один до другого.

Лїкар отворив спис телефонових абонентів.

— 2314 — сказав Райхенберґ.

Доктор Ляндштайнер усьміхнув ся і закликав. Возьміть же другу слухавку — сказав він — а один із сторожів приложив Райхенберґови слухавку до уха.

— Тут, доктор Ляндштайнер!

— Векслер і Спілка.

— Чи пан Райхенберґ єсть у вас в службі і чи можу з ним поговорити?

— На жаль, наш пан Райхенберґ вийшов якраз з одною дамою в справах купецких.

Докторови випала слухавка з руки і рука єму повисла безсильно. — Пане, — крикнув він — пане, то ви називаєте ся Райхенберґ?

— Так єсть!

— То ви у Векслера і Спілки?

— Так!

— А тота дама не ваша сестра?

— Ні... то ваша жінка!

— Ні... нї — до чорта нї!

— Господи... а мій ґарнітур прикрас!

Доктор скочив до дверий від сусїдної комнати і отворив їх: Деж она? — казала, що тут буде ждати...

Якраз надійшла служниця. Лїкар вхопив єї за плечі і став трясти нею. Але то вже нїчого не помогло. Дама з ґарнітуром прикрас щезла вже була ще перед годиною.

Кароль V. і єго ловчий.

О скілько правдива слїдуюча історня, годї знати. Бо як з одної сторони у декотрих народів, именно же давнїйшими часами, звичайно служба двірска а відтак і великі та малі двораки придумували великі небилицї, щоби з одної сторони звеличати якогось володїтеля а в другої показати, що ось то й они щось значать, так з другої сторони тота сама служба і ті самі двораки придумували так само небилицї, щоби звеличати свій рід і закрити або бодай прикрасити єго походженє з двірскої служби. Се послїднє стало ся мабуть основою слїдуючої історії.

Праотець ішпаньских ґрафів Пунонростро був, кажуть, ловчим в службі цїсаря Кароля V. Одного разу полював він з цїсарем па куропатви і оба зі що раз більшою пристрастию зачали вистрілювати ті птиці. Служба мала вже переповнені торби і цїсар задумував закінчити польованє. Аж ось пси сполошили ще одну куропатву, а цїсар і ловчий змірились рівночасно і куропатва впала на землю.

— Хто застрілив куропатву? — спитав цїсар ловчого.

— Я, Ваше Величество — відповів той.

— Брешеш — відрубав цїсар.

— Я нїколи не брешу! — сказав на то ловчий і вдарив цїсаря з цїлої сили в лице так, що той аж заточив ся. На зухвалого кинулась служба і єго відставили до вязниці в Мадриді.

Цїсар вернув задуманий до столицї. Єго займала не так тота ганьба, якої наробив єму єго слуга перед сьвідками, як більше характер того чоловіка, котрий не дає ся обидити навіть могутному цїсареви. Приїхавши до Мадриду, велїв цїсар привести до себе ловчого і спитав єго, чи він обстає при тім, що то він сам а не цїсар застрілив куропатву.

Ловчий сказав, що обстає і додав, що може то доказати на куропатві, як би єї принести, бо через цїлий час ловів уживав иньших набоїв як цїсар. І дійстно в куропатві знайшли набій ловчого. То однак не могло змінити єго судьби: він кинув ся на цїсаря і мусїв за то головою наложити. На то був він вже й приготовлений.

Цїсар, котрому жаль було того чоловіка, казав єму перед виконанєм вироку ще раз прийти до себе і представляв єму єго поступованє. На то відповів ловчий спокійно:

— Ваше Величество, як би я мав сто жить і мусїв сто разів вмирати, то я би кождому, хто би мене назвав брехуном дав в лице (puno en el rostro).

— Нї, не згинеш — сказав цїсар — мусиш жити, бо такого чоловіка як ти треба моїй державі, такі рідко бувають!

Цїсар не лиш дарував єму житє, але ще й підніс єго пізнїйше до ґрафского стану а на спомин тої поди надав єму імя Пунонростро.

— Вісти з Полтавщини. Сими днями повернуло до дому з Америки 100 селян, що виїхали весною з Полтавщини, шукати собі добрих зарібків в чужих краях. Проїздили они все, що мали, роботи не знайшли ніякої і тепер вернули ся до дому без копійки. Дивно, що инші находять роботу, а Полтавці не могли найти. — Урожай садовини сего літа на Полтавщині не дуже гарний. Черешні і вишні мало не зовсім пропали від гусениць. Яблока й груші подекуди дописали, а подекуди їх зовсім нема. Богато уродила малина і она продає ся по 8—10 коп. за фунт. — В Маєтку кн. Горчакова під Полтавою отруїлась грибами вся семя лісничого — 14 осіб.

— Статистика зелізничих катастроф в Америці. Після оголошеної недавно урядової статистики, в часі від 1 липня 1908 до 30 червня 1909 р. погибло на зелізницях Сполучених Держав північної Америки 8.722 осіб, а ранених було 95.622. В тім часі було 253 убитих і 10.311 ранених з між подорожних, а решта то зелізнича служба або неосторожні люди, що переходили крізь шлях, а вкінци самоубийники.

— Величезна дефравдация. З Дортмунду доносять, що наслідком великих дефравдаций збанкротував там „Niederdeutsche Bank“. Директора банку Юлія Ома арештовано, а крім того наступлять ще дальші арештованя. Банкротство є цілковите, так що акціонарі не дістануть нічого, а дрібні вірителі якісь малі квоти. Вчера тисячі народа облягали банк, домагаючись своїх вкладок. З акційного капіталу 12 міліонів марок пропало 9 міліонів. Директор Ом і кількох акціонерів грали на біржи, оперуючи депонованими грішми. Взагалі нарушували депозити і призначували їх на недозволені цілі. Над маєтком банку завішено вчера конкурс.

— Продукция золота на земскій кули збільшає ся скоро та безнастанно і дійшла до вартости 1.300 міліонів франків в 1900 р., а до 2.368 міліонів в 1909 р., на котрі зложили ся полуднева Африка вартости 770, Сполучені Держави 485 а Австралія 1.365 міліонів франків. Взагалі від 1900 до 1909 р. включно добуто з нутра землі золота вартости 18.188 міліонів або 18 міліярдів і 188 міліонів франків.

— З зелізниць. Стация Гиновичі, положена на шляху зелізниці льокальної Львів-Підгайці, уладжена доси для руху особового і пакункового, зістала отворена дня 10 липня для необмеженого руху товарового з вимком живого товару а також предметів (тяжкі вози, повози і т. д.), до которого заладованя взглядно виладованя потрібні суть специяльні урядженя. Виладоване взглядно заладоване пересилок цілововозних в згаданій стациі має виконати відбиратель взглядно надавець.

— Стация Николаїв, положена на шляху зелізниці льокальної Львів-Підгайці, уладжена доси для руху особового і пакункового, зістала отворена дня 10 липня для необмеженого руху товарового з вимком живого товару а також предметів (тяжкі вози, повози і т. д.), до котрих заладованя взглядно виладованя потрібні суть специяльні урядженя. Виладоване взглядно заладоване пересилок цілововозних в згаданій стациі має виконати відбиратель взглядно надавець.

— Здержанє руху. З причини усуненя насипу межи стациями Делятином а Ланчином, застановлено на зел. шляху Коломия-Делятин рух товарових поїздів дня 26 с. м. на кілька днів. Особовий рух відбуває ся через пересіданє.

— На вузкошляховій лінії льокальної зелізниці Новий Лупків-Тісна застановляє ся з днем 1-го серпня рух поїзду ч. 5152 між Тісною а Лупковом новим, а натомість буде курсувати з днем висше наведеним поїзд ч. 5174 з возами II. і III. кл. після слідуючого розкладу їзди:

Тісна відїзд о год. 7 мін. 8 рано, Зубраче відїзд о год. 7 мін. 21 рано. Солинка відїзд о год. 7 мін. 47 рано, Бабпиця відїзд о год. 8 мін. 52 рано, Новий Лупків приїзд о год. 9 мін. 27 передполуднем.

Часи відїзду і приїзду подані суть після годинника середно-европейского.

† Померли: Евгенія Красицка, касиерка „Народної Торговлі“ в Стрию, дня 22 с. м. у Львові.

Телеграми.

Відень 29 липня. Шеф штабу генерального Конрад-Гецендорф виїхав вчера вечером до Ішлю і буде нині принятий на авдиенциї у Цісаря. Та авдиенция дотикає остаточного рішенє в справі цісарских маневрів. Оногдашна конференция шефа генерального штабу з войсковими референтами зістала вже одобрена Наслідником престола. Тепер Цісар ще вискаже послідне рішаюче слово.

Загреб 29 липня. На новній конференциї сербско-хорватскої коаліциї, котра тревала від 6—7 години вечером, не повзято остаточної ухвали. Відтак зібрав ся субкомітет і зредагував відповідь на звістне письмо бана. Та відповідь буде нині предложена новній конференциї. О єї змісті нічого ще не знати, бо наради держать ся в тайні.

Сараєво 29 липня. В соймі в часі дискусиї над буджетом віроісповідань і просьвіти промовляв архієпископ Штадлер. В часі єго промови посли сербскі і більша часть магометаньских вийшли з салі.

Солунь 29 липня. Головний комендант Торгут Шефкет паша завів в Скутарі стан виімковий і розпочав розоруженє населеня. Населенє радо видає оружиє і до двох днів видало 40.000 штук оружия.

Софія 29 липня. Розпущена вість, що болгарске правительство хоче займати рішучу поставу супротив Туреччини неправдива. Правительство поробить лиш приязні представленя о справі македоньскій.

Надіслане.

Руско-анґлїйский підручник.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·35, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.